

opusdei.org

En jødisk medarbeider i Opus Dei hindret at et studiesenter for kvinner ble stengt

I mange årtier har Opus Dei hatt jødiske medarbeidere. En av dem var Samuel Camhi Levy. Hans sønn forteller hvordan faren Samuel hindret at et studiesenter for fattige kvinner, beliggende ved siden av en søppelplass i Guatemala, ble stengt.

12.04.2009

Samuel Camhi ble født i 1900 i en fattig sefardisk familie i Smyrna i Tyrkia. Som toåring kom han etter farens død til Jerusalem. Ettersom den eldste brorens lønn ikke var stor nok til å forsørge familien, ble Samuel senere adoptert av familien Camhi, en atskillelse som smertet ham hele livet. Han gikk på en fransk skole. Men det ottomanske riket, som Palestina tilhørte på den tiden, stengte skolen fordi den var fransk. Camhi ble nektet videre studier i Paris.

Et liv fullt av motgang

Etter første verdenskrig overlevde Samuel Camhi spanskesyken. De underernærte gatebarna på den tiden kom han aldri til å glemme. Og han lovet seg selv: ”Om jeg en gang

får penger, vil jeg gjøre alt som står i min makt for å hjelpe de stakkars barna!”

I begynnelsen av 1920-tallet døde adoptivforeldrene. Han forlot Jerusalem og flyttet til Guatemala. Her bygde han opp en liten bedrift. Da det tilslutt begynte å gå bra, kom den økonomiske verdenskrisen, og Camhi led store tap. Han skulle nettopp til å begjære seg konkurs, men et foredrag av en jødisk taler ga ham nytt mot. Han var ferdig med å nedbetale sin gjeld i 1935 og åpnet flere butikker og kunne dermed skaffe seg en god inntekt.

Storslagent engasjement for to sosiale utdanningssentre

På begynnelsen av 1960-tallet ble Samuel Camhi kjent med en supernumerario i Opus Dei, Ernesto Cofiño, som med hele sin sjel engasjerte seg i utdannings- og sosiale prosjekter.

Sjelevennskapet ble snart et dypt vennskap. Cofiño fortalte ham om en ny skole for arbeidere som het Kinal, som var inspirert av Opus Deis ånd. Camhi stilte velvillig et hus til disposisjon.

I 1963 viste man ham Junkabal, en husholdningsskole for jenter i et fattigkvarter ved siden av byens søppelplass. Også denne skolen hadde kommet i stand takket være Opus Deis åndelige innflytelse. Men dessverre kunne man ikke lenger betale leien. Camhi kjøpte øyeblikkelig huset, idet han sa til seg selv: ”Der det er rent og pent, der finnes det arbeid.”

Hans sønn Jacobo Camhi forteller videre:

”Det var ikke slik at han hadde penger i overflod. Han gjorde det av gavmildhet for å hjelpe andre. Han tok opp lån og amortiserte dem etter hvert med renteinntekter fra et par

eiendommer. Han belastet til og med de fleste av sine butikker med hypoteklån. Det gjorde ham ingenting. Han visste at det han støttet var i gode hender. Og da han opprettet Stiftelsen Samuel Camhi hadde han et uttrykkelig krav: at den moralske undervisningen på Junkabal skulle betros til Opus Dei.

Hvis Opus Dei er der, finnes det religiøs frihet”

”Hvorfor gjorde han det?” blir jeg iblant spurt. ”Ingen av dere er jo katolikker.” Det stemmer. Vi er alle jøder når det gjelder avstamning og religion. Far levde og døde som jøde. Men han visste at på denne måten kunne en atmosfære uten diskriminering få råde på Junkabal. Om Opus Dei finnes der, finnes det religiøs frihet.

(...) Msgr. Josemaría Escrivá skrev alltid til oss, til min fars fødselsdag eller ved spesielle anledninger. Og

min far sa at ingen hadde møtt ham med så stor kjærlighet som han.

Når jeg nå tenker på hans liv, forstår jeg hans glede da Junkabal ble åpnet. Han hadde endelig oppfylt løftet fra sin ungdom. Det var sikkert en av de lykkeligste dagene i hans liv.”

Kilde: Antonio Rodríguez Pedrazuela, "Un mar sin orillas. El trabajo del Opus Dei en Centroamérica", Rialp, Madrid 1992, s. 192-196.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/en-jdisk-medarbeider-i-opus-dei-hindret-at-et-studiesenter-for-kvinner-ble-stengt/> (22.03.2026)